

Sygn. akt IV CSK 255/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa K. S.
przeciwko M. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w O.
z dnia 26 listopada 2012 r., sygn. akt V Ga [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód K. S. zaskarżył skargą kasacyjną wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 26 listopada 2012 r., oddalający apelację od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 22 czerwca 2012 r., którym oddalono powództwo przeciwko M. K. o zapłatę kwoty 99.000 zł z bliżej ustawowymi odsetkami z tytułu kar umownych za nieterminowe wykonanie umowy i nieterminowe usunięcie wad.

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. - skargę kasacyjną w aspekcie przyczyn uzasadniających przyjęcie jej do rozpoznania, zważył:

Skarga kasacyjna może zostać przyjęta do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wymienione kwalifikowane przesłanki wskazują, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w zasadzie jest usprawiedliwione wtedy, gdy realizuje ona funkcję publicznoprawną, lub wyjątkowo zmierza do ochrony interesu prywatnego strony w stosunku do której zapadło tak oczywiście wadliwe orzeczenie, że nie może się ostać w porządku prawnym. W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, który umożliwiać ma ocenę, czy w danym przypadku spełnione są przesłanki realizujące funkcję publicznoprawną skargi. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania kasacyjnego jest ograniczona do badania przyczyn i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej.

W wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód wskazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona, bowiem Sąd Okręgowy przy orzekaniu pominął zasadę wynikającą z art. 355 § 2 k.c., zgodnie z którą należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się z uwzględnieniem zawodowego charakteru tej działalności. Zdaniem powoda w toku procesu wykazano, że pozwana wykonała przedmiot umowy z przekroczeniem umówionego terminu, a następnie, wezwana do usunięcia wad,

uczyniła to również z przekroczeniem właściwego terminu., w związku z czym powód uprawniony był do naliczenia pozwanej kar umownych.

Skarżący nie przytoczył tym samym przekonujących argumentów świadczących o oczywistej zasadności wniesionej skargi. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., zachodzi tylko wtedy, gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi - bez pogłębionej analizy i jurydycznych dociekań - w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie. Tak rozumiana oczywistość nie wystąpiła gdyż przesłanka z art. 398¹ § 1 pkt 2 k.p.c., która ma świadczyć o oczywistej zasadności wniesionej skargi nie została prawidłowo wywiedziona. Judykatura zgodnie przyjmuje, że strona powołująca się na powyższą przyczynę powinna wskazać przepisy postępowania, które miały doznać naruszenia oraz wyjaśnić, na czym to naruszenie polegało i jaki mogło mieć wpływ na wynik sprawy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 1997 r., I CKN 57/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 82, z dnia 11 marca 1997 r., III CKN 13/97, OSNC 1997 r. Nr 8, poz. 114, z dnia 2 kwietnia 1997 r., II CKN 98/96, OSNC 1997, Nr 10, poz. 144, z dnia 18 września 2012r., II CSK 179/12, niepubl. oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 1996 r., III CKN 14/96, OSP 1997, Nr 3, poz. 65 i z dnia 8 sierpnia 2008 r., V CSK 87/08, OSNC-ZD 2009, nr B, poz. 57).

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy wyczerpująco przedstawił okoliczności usprawiedliwiające - jego zdaniem - przyjęcie, że przekroczenia terminów przez pozwaną wynikły z przyczyn leżących po stronie powoda i, biorąc je pod uwagę, nie uwzględnił podniesionego przez powoda w apelacji zarzutu naruszenia art. 355 § 2 k.c. Ogólnikowe odwołanie się przez skarżącego w motywacji przyczyny skargi kasacyjnej do art. 355 k.c. nie może być zatem uznane za wystarczające, podobnie jak subiektywna, sprzeczna z podstawą faktyczną i prawną rozstrzygnięcia ocena okoliczności sprawy. Nie przekonują one o oczywistej zasadności skargi mającej wynikać z naruszenia wskazanego przepisu.

W ocenie Sądu Najwyższego brak zatem uzasadnionych przyczyn uzasadniających przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania, stąd na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. postanowiono jak wyżej.

aw
db